

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กนกพร สรรักษ์สิน. การนำส่วนควมมาเป็นหลักประกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

จิตติ ดิงศภัทย์. การได้มาซึ่งทรัพย์สินในอสังหาริมทรัพย์. วารสารนิติศาสตร์ ฉบับที่ 1 ปีที่ 11.

(2523): 1-2

จิตรา เพียรล้ำเลิศ. คำอธิบายกฎหมายว่าด้วย คำประกัน จำนอง จำนำ. พิมพ์ที่ หจก.บี.เจ.เพลท

โปรเซสเซอร์ : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2543.

จุฬริดา จุลละบุษปะ. แบบและการกระทำที่ก่อให้เกิดความผูกพันในสัญญาซื้อขาย. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

จุลสิงห์ วสันตสิงห์, สำนักอัยการสูงสุดกับการตรวจร่างสัญญาให้แก่รัฐ (ศึกษาเฉพาะกรณีสัญญาสัมปทานการบริการสาธารณะ) เอกสารวิจัยส่วนบุคคลประกอบการศึกษาตามหลักฐานของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 38 พ.ศ. 2538-2539, หน้า 1 (เอกสารอัดสำเนา).

ชลอ ว่องวัฒนาภิกุล. กฎหมายอาญา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

ชนินทร์ พิทยาวิวิธ. ธนาคารใช้มาตรการอะไรในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อ. กรุงเทพมหานคร :

อมรินทร์พริ้นติ้ง, 2519.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. ปัญหาที่ดินมือเปล่า. วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 10.

(มกราคม- พฤศจิกายน 2529): 21

ชุมพล จันทราทิพย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะคำประกัน จำนอง จำนำ.

พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

ไชยยศ เหมะรัชตะ. ลักษณะของกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2545.

ทศพร ลิ้มชรรรม. การเข้าสู่ตลาดในประเทศไทยของผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศ. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

ทินกร ไผ่แก้ว. คู่มือการจดทะเบียนเครื่องจักร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2534.

เทียนฉาย กิระนันท์. สภาวะเศรษฐกิจไทยกับกฎหมาย. วารสารกฎหมาย. ปีที่ 23 ฉบับที่ 1.

(2547): หน้า 1-6.

ถาวร โพธิ์ทอง. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย ประกันด้วยบุคคล และทรัพย์สิน.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

- ประชุม โฉมฉาย. หลักกฎหมายโรมันเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. พิมพ์ที่บริษัทโรงพิมพ์เดือนตุลา
จำกัด : โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- ประพนธ์ ศาตะมาน. จะเอาเงินฝากประจำไปจําเป็นประกันเงินการกู้เงินจากธนาคารได้หรือไม่.
รฟที่ 30. กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภัสร์ ศรีสัตยากุล . การร่างสัญญาหลักประกัน. เอกสารประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องเทคนิคการ
เจรจาต่อรองและการร่างสัญญาทางธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2533.
- ประมุล สุวรรณสร. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยทรัพย์. กรุงเทพมหานคร:
นิติบรรณการ, 2545 .
- ปิติกุล จิระมงคลพาณิชย์. กฎหมายประกันด้วยบุคคลและทรัพย์ ค้ำประกัน จำนอง จำน่า. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2549.
- ผาสุก เจริญเกียรติ. การนำวัตถุไม่มีรูปร่างมาเป็นประกันการชำระหนี้. บทบัณฑิตย. เล่มที่
61 ตอน 1. (2548): 16-20.
- พจน์ ปุษปาคม. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วย ค้ำประกัน จำนอง จำน่า สิทธิ
ยึดหน่วง และ นุริมสิทธิ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติบรรณการ,
2546.
- พรชัย วิวัฒน์ภัทรกุล. ข้อจำกัดว่าด้วยการสร้างหลักประกันแห่งหนึ่งในกฎหมายไทย., 90 ปี ธรรม
ศาสตราจารย์ สัญญา ธรรมศักดิ์. (2541): 151-160.
- พัชรินทร์ ไวกวี. หลักประกันสินเชื่อนาคารพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะ
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2540.
- ไพจิตร บุญญพันธ์. แก้ความเข้าใจเรื่องจำนำสิทธิ. บทบัณฑิตย. เล่ม 36 ตอน 2. (2522): 15-20
- ภิญโญ ธีรนิติ. คำอธิบาย แพ่งและพาณิชย์ค้ำประกัน จำนอง จำน่า. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท ประยูรวงศ์ จำกัด, 2530.
- มานิตย์ จุมปา. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยทรัพย์สิน. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ธรรมบุญ พิทยาภรณ์. กฎหมายหลักประกันทางธุรกิจรูปแบบใหม่. บทบัณฑิตย. เล่มที่ 56
ตอน 2. (2543): 156-160.

- ร.แลงกาดี ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2526.
- เรอเน่ ก็ียง. การตรวจชำระและร่างประมวลกฎหมายในกรุงสยาม, แปลโดย วิษณุ วรรณุญ. วารสารนิติศาสตร์. ฉบับ 1. (มีนาคม 2536): 15-20
- วรวิทย์ ฤทธิพิศ. คำประกัน จำนอง จำนำ. พิมพ์ที่ บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2536.
- วรินทรา ชาครพิพัฒน์. วิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ ศึกษาเฉพาะกรณีการนำกิจการมาเป็นหลักประกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- วิทยา จิตกาญจน์. การประกันหนี้ด้วยทรัพย์สินแบบ Floating Charge. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.
- วิริยะ นามศิริพงษ์พันธุ์. ที่ดินที่มีหนังสือสำคัญที่เอกชนไม่มีกรรมสิทธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.
- ณรงค์พันธ์ กุลนันท์. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้สินค้าเป็นหลักประกันสินเชื่อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ณัฐพร ขอดม โนธรรม. การปรับปรุงกฎหมายและวิธีการเพื่อประสิทธิภาพการบังคับจำนอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- อธึก อัสวานนท์. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับหลักประกันทางการเงินและแนวทางแก้ไข. เอกสารการอบรมหลักสูตร " การเงินธุรกิจสำหรับนักกฎหมาย ", สำนักงานอนุญาโตตุลาการกระทรวงยุติธรรม, 2541.
- อธึก อัสวานนท์ และ กิติพงษ์ อรุณีพัฒน์พงษ์. หลักประกันเกี่ยวกับกฎหมายธุรกิจการเงิน. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- อุกฤษ มงคลนาวิน. ประวัติศาสตร์กฎหมายต่างประเทศ (สากล). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2514.
- สมบูรณ์ บุญกินนท์. ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ ในกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา. เล่มที่ 2. กรุงเทพมหานคร. แสงสุทธิการพิมพ์, 2525.
- สมพร ไพลิน . บุริมสิทธิทางทะเลและสิทธิจำนองเหนือเรือเดินทะเล. วารสารอัยการ 14. (พฤศจิกายน 2534): 65-70
- สมพร แดงดี. การใช้ดุลยพินิจในการให้สินเชื่อทางธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

- สิทธิปรีดี นาคประดา. คู่มือจดทะเบียนจํานองครบวงจร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จักรีราชการพิมพ์, 2535.
- สุดา (วัชรวัฒนากุล) วิสฤตพิชญ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย คำประกันจํานอง จํานำ. โรงพิมพ์เดือนตุลาคม : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2540.
- สุวรรณา ชมเชย . ประกันด้วยบุคคล และทรัพย์ พร้อมด้วยแนวคำถาม-คำตอบ. พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2518.
- สุธีร์ สุกนิตย์. หลักกฎหมายล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2549.
- เสนีย์ ปราโมช มรว. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ว่าด้วย คำประกันจํานอง จํานำ. โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์ : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2525.
- แสง บุญเฉลิมวิภาส. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2543.
- โสภณ รัตนการ. โอนสิทธิ์เรียกร้องในสัญญาต่างตอบแทน. บทบัญญัติ. เล่มที่ 42 ตอนที่ 2, (2529): 115-120
- หลวงสุทธิวาหนฤพุฒิ. คำบรรยาย ประวัติศาสตร์กฎหมาย ชั้นปริญญาโท พุทธศักราช 2512-2513. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516.
- อภิศักดิ์ ภูนิเทศ. การใช้อากาศยานเป็นหลักประกันหนี้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ภาษาต่างประเทศ

- Borkwski , A. Text Book on Roman Law. Oxford: Oxford University Press, 2005.
- Henzey N. and Henzey, M. Real Estate Law, 2^{ed} . USA: John Wiley&Sons, 1984.
- Stone,B. Uniform commercial code. Fourth edition . U.S.A. : West Publishing Company, 1995.
- Palfreman, D. Law Relating to Banking Services. fourth edition. London : Pitman Publishing, 1993.
- G.Tyler, E.L. Law of Mortgage, 4thed.. London : Butterworth, 1988.
- . Jolowicz, H.F. Historical Introduction to Roman Law, Third Edition. Cambridge: Cambridge at the University Press, 1978.
- Williams, I. Essential Land Law by Iris Williams BA. Great Britain: Cavendish Publishing, 1994.
- Smith, Len Young . Essentials of Business Law, The United States of America: West publishing Company, 1989.
- Megarry W. The Law of Real Property, 6thed.. London : Sweet&Maxwell, 2000.
- Boume, N. Business Law for Accountants. fifth edition. London : Butterworth, 1987.
- Hartwig, H.J. The Law and Practice of Administrative Receivership and Associated Remedies. London : Sweet & Maxwell, 1989.
- Kenny, Phillip H. Property Law, London: Butterworths, 1994.
- Wood, Philip R. Comparative Law of Security and Guarantee. London: Sweet & Maxwell, 1995.
- Goode, R.M. Legal Problems of Credit and Security. Second Edition. London: Sweet & Maxwell, 1988.
- Robert,Barry S. Business law and the regulation of business. U.S.A. : West Educational Publishing Company, 1999.
- Bowers, T. Law of Commercial Transactions and Business Associations : Concept and Case. United States : Richard D. Irwin Inc., 1955.
- Reeday,TG. The Law Relating to Banking. Fifth Edition. London: Butterworth, 1985.
- Lawrence , William H.. Understanding Secured Transactions. Second edition. San Francisco : Matthew Bender&Co.,Inc, 1999.
- Grange , Willam J. Manual of Real Estate Law and Procedures. 2thed. USA : The World press Company, 1968.

ภาคผนวก

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก

ภาคผนวก ก
หน้า ๓๓
ราชกิจจานุเบกษา

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติ
รถยนต์ (ฉบับที่ ๑๕)
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๑๗/๑ รถยนต์ที่จดทะเบียนแล้ว รถฟ่วง รถบดถนน และรถแทรกเตอร์ที่จดทะเบียนแล้ว
ให้เป็นทรัพย์สินประเภทที่จำนองเป็นประกันหนี้ได้ตามกฎหมาย

ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้มีชื่อเป็นเจ้าของในทะเบียนรถยนต์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก

หน้า ๓๔
ราชกิจจานุเบกษา

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

การจ้างงต้องทำเป็นหนังสือตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด และต้องแจ้งจดทะเบียนจ้างง
ค่อนายทะเบียน พร้อมกับการเสียค่าธรรมเนียมในการจดจ้างงตามเงื่อนไข วิธีการ และอัตรา
ค่าธรรมเนียมที่ประกาศในกฎกระทรวง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก

หน้า ๓๕
ราชกิจจานุเบกษา

๓๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ห้างสรรพสินค้าหลายประเภทสามารถ
 จดจำนองเป็นประกันหนี้ได้ ดังเช่น เรือสำเภา หรือเรือมีระวางตั้งแต่ ๖ ตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือเรือยนต์
 มีระวางตั้งแต่ ๕ ตันขึ้นไป แพ สัตว์พาหนะ สามารถจดจำนองได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาตรา ๗๐๓ ส่วนเครื่องจักรสามารถจดจำนองได้ตามกฎหมายเครื่องจักร แต่ปรากฏว่ารถยนต์ ได้แก่ รถยนต์สาธารณะ
 รถยนต์บริการ และรถยนต์ส่วนบุคคล รวมทั้งรถพ่วง รถบดถนน และรถแทรกเตอร์ เป็นห้างสรรพสินค้า
 ที่มีมูลค่าสูงแต่ไม่สามารถจดทะเบียนจำนองเป็นประกันหนี้ได้ตามกฎหมาย ในกรณีที่ต้องใช้เป็นประกันหนี้
 จึงต้องใช้วิธีการ โอนขายแก่เจ้าหนี้ และทำเป็นสัญญาเช่าซื้อซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าดอกเบี้ยในอัตราที่สูง
 เป็นการแก่ประชาชนและผู้ประกอบการหลายล้านคนทั่วประเทศ สมควรบรรเทาภาระดังกล่าวนี้ และทำให้รถดังกล่าว
 เป็นสินทรัพย์ที่มีมูลค่า มีราคา ที่สามารถจำนองเป็นประกันหนี้ได้ และผู้เป็นเจ้าของยังคงมีสิทธิครอบครอง
 ใช้สอยได้ดั้งเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ข
พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔)

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๘”

[๑]

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕๖ การซื้อขายสังหาริมทรัพย์ ถ้ามิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นโมฆะ วิธีนี้ให้ใช้ถึงซื้อขายเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งซื้อขายแพและสัตว์พาหนะด้วย

สัญญาจะขายหรือจะซื้อ หรือคำมั่นในการซื้อขายทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบ หรือได้วางประจำไว้หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้ว จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่

บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกลงกันเป็นราคาสองหมื่นบาท หรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕๓ การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายผู้กู้ยืมเงินไว้เป็นหลักฐานให้ใช้บังคับถึงสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกลงกันเป็นราคาสองหมื่นบาท หรือกว่านั้นขึ้นไปด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความรับผิดนี้ ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วเงิน พันธบัตร ใบหุ้น ใบหุ้นกู้ ประทวนสินค้าอัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ให้จำกัดไว้เพียงห้าพันบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดแจ้ง”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคสอง ของมาตรา ๗๐๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๑๖ บุคคลผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่งประสงค์จะได้สำเนาหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับบรรดามีในบริษัทหนึ่งบริษัทใด ก็ชอบที่จะเรียกได้จากบริษัทนั้น ในการนี้บริษัทจะเรียกเอาเงินไม่เกินฉบับละสิบบาทก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๑๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมอบใบหุ้นนั้น จะเรียกค่าธรรมเนียมก็ได้ สุดแต่กรรมการจะกำหนด แต่มิให้เกินสิบบาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๔๐ ผู้ถือหุ้นชอบที่จะเรียกให้ส่งมอบสำเนาทะเบียนเช่นนั้นหรือแต่ตอนหนึ่งตอนใดแก่ตนได้ เมื่อเสียค่าสำเนาแต่ไม่เกินหน้าละห้าบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑๙๙ บุคคลใดประสงค์จะได้สำเนางบดุลฉบับหลังที่สุดจากบริษัทใด ๆ ก็ชอบที่จะซื้อเอาได้โดยราคาไม่เกินฉบับละยี่สิบบาท”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๐๒ บทบัญญัติแห่งสามมัตราีก่อนนี้ ให้ใช้บังคับถึงเรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๑๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นภายในสามวันและแจ้งพฤติการณ์ตามที่ทราบอันอาจเป็นเครื่องช่วยในการสืบหาตัวบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้น”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๔ ผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหาย อาจเรียกร้องเอารางวัลจากบุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนร้อยละสิบแห่งค่าทรัพย์สินภายในราคาสามหมื่นบาทและถ้าราคาสูงกว่านั้นขึ้นไปให้คิดให้อีกร้อยละห้าในจำนวนที่เพิ่มขึ้น แต่ถ้าผู้เก็บได้ซึ่งทรัพย์สินหายได้ส่งมอบทรัพย์สินแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น ให้เสียเงินอีกร้อยละสองครึ่งแห่งค่าทรัพย์สินเป็นค่าธรรมเนียมแก่ทบวงการนั้น ๆ เพิ่มขึ้นเป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากรางวัลซึ่งให้แก่ผู้เก็บได้แต่ค่าธรรมเนียมนี้ให้จำกัดไว้ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓๒๕ สิ่งทรมทรัพย์สินมีค่าซึ่งซ่อนหรือฝังไว้นั้น ถ้ามีผู้เก็บได้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ ให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้เก็บได้ต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่น แล้วมีสิทธิจะได้รับรางวัลหนึ่งในสามแห่งค่าทรัพย์สิน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๔๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติที่กล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๗๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทบัญญัติในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับแก่เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์พาหนะด้วย”

มาตรา ๑๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงนิติกรรม สิทธิ หน้าที่ หรือความรับผิดชอบตามกฎหมายอันได้กระทำลงหรือมีขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ ประเภทของสังหาริมทรัพย์ที่ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวนเงินในการกู้ยืมเงินที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือ จำนวนเงินที่เจ้าสำนักโรงแรมต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหาย อัตราค่าธรรมเนียมและค่าคัดสำเนาเอกสารตามที่ปรากฏในบทบัญญัติที่ว่าด้วยบริษัทจำกัด รวมถึงจำนวนเงินรางวัลหรือค่าธรรมเนียมที่บุคคลผู้มีสิทธิจะรับทรัพย์สินหายต้องชำระให้แก่ผู้เก็บได้หรือแก่ส่วนราชการที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พัชรินทร์/ผู้จัดทำ

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

ภาคผนวก ค
กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒)
ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร
พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔

ข้อ ๒ ให้เครื่องจักรตามบัญชี ๑ ทำยกกฎกระทรวงนี้สำหรับใช้ในกิจการ
อุตสาหกรรมตามบัญชี ๒ เป็นเครื่องจักรที่จะจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้ แม้จะเป็นเครื่องจักร
ที่ยังมิได้ติดตั้งหรือติดตั้งแล้วยังมิได้ใช้งาน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรหาร ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชี ๑

เครื่องจักร

(ก) เครื่องจักรที่ใช้ในกรรมวิธีโดยตรงของกิจการอุตสาหกรรม

(ข) เครื่องจักรดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องจักรจ่ายพลังงานซึ่งไม่ใช่พลังงานไฟฟ้า

(๒) เครื่องจักรจ่ายพลังงานไฟฟ้า รวมทั้งเครื่องยนต์ไฟฟ้า

(๓) เครื่องจักรนำพา หรือยกระดับของแข็ง หรือของอื่นที่เป็นกลุ่มก้อน

(๔) เครื่องจักรขึง หรือผสมส่วนของแข็งหรือของเหลว

- (๕) เครื่องจักรขั้วตัน หรือยกกระดับของเหลว
- (๖) เครื่องจักรขั้วตันก๊าซ
- (๗) เครื่องจักรทำความเย็น ปรับอากาศ หรือปรับสภาวะก๊าซ
- (๘) เครื่องจักรหล่อหลอมหรือแปรรูปโลหะ
- (๙) เครื่องจักรแยกฝุ่นละออง เศษของแข็งจากก๊าซ
- (๑๐) เครื่องจักรแยกของแข็งจากของเหลว
- (๑๑) เครื่องจักรผสมของเหลวที่มีความหนืดต่ำ
- (๑๒) เครื่องจักรผสม นวด หรือคลุกเคล้าของแข็ง ของเหลวที่มีความหนืดสูง หรือสารละลายเยือก ขึ้นและเหนียว
- (๑๓) เครื่องจักรย่อยหรือบดของแข็ง
- (๑๔) เครื่องจักรแยกหรือคัดขนาดของแข็งหรือของเหลว
- (๑๕) เครื่องจักรทำสารละลายให้เข้มข้นโดยการระเหย
- (๑๖) เครื่องจักรทำสารละลายร้อนให้ตกผลึก
- (๑๗) เครื่องจักรทำผลิตภัณฑ์ให้แห้ง
- (๑๘) เครื่องจักรกลั่นหรือกลั่นลำดับส่วน (Fractionating) จากของแข็งหรือของเหลวผสม
- (๑๙) เครื่องจักรทำสุญญากาศ
- (๒๐) เครื่องจักร ต้ม เคี้ยว ึ่ง อบ หรือเผาของแข็งหรือของเหลว
- (๒๑) เครื่องจักรถ่ายเทความร้อน (Heat Exchangers) ระหว่างของไหล (Fluids) โดยผ่านผนังที่บรรจุ

บัญชี ๒

กิจการอุตสาหกรรม

- (๑) อุตสาหกรรมกระดาษสัตว์ การฆ่าและ หรือการถนอมเนื้อสัตว์
- (๒) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์นม
- (๓) อุตสาหกรรมการถนอมผลไม้หรือผักโดยการบรรจุหรืออัดในภาชนะ
- (๔) อุตสาหกรรมการถนอมหรือการปรุงแต่งอาหารประเภทสัตว์น้ำหรืออาหารทะเล
- (๕) อุตสาหกรรมน้ำมันพืชหรือไขมันสัตว์
- (๖) อุตสาหกรรมการขัด การสี การม่หรือการปั่นเมล็ดหรือหัวพืช
- (๗) อุตสาหกรรมอาหารสำเร็จรูปจากแป้ง
- (๘) อุตสาหกรรมน้ำตาล

- (๙) อุตสาหกรรมลูกกวาด ทอฟฟี่ ช็อกโกแลตแท่งหรือขนมอื่นทำนองเดียวกัน
- (๑๐) อุตสาหกรรมน้ำแข็ง
- (๑๑) อุตสาหกรรมอาหารอื่นสำหรับคน
- (๑๒) อุตสาหกรรมอาหารสำหรับสัตว์
- (๑๓) อุตสาหกรรมการผลิตสุราหรือเบียร์
- (๑๔) อุตสาหกรรมเครื่องดื่มน้ำที่ไม่มีแอลกอฮอล์
- (๑๕) อุตสาหกรรมยาสูบ
- (๑๖) อุตสาหกรรมการเตรียมเส้นใย การปั่นด้าย การทอ หรือการแต่งสำเร็จซึ่งผ้า
- (๑๗) อุตสาหกรรมสิ่งถัก
- (๑๘) อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
- (๑๙) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากสิ่งทอ ที่ไม่ใช่เครื่องนุ่งห่ม
- (๒๐) อุตสาหกรรมสิ่งทออื่น
- (๒๑) อุตสาหกรรมพรม
- (๒๒) อุตสาหกรรมเชือก
- (๒๓) อุตสาหกรรมเยื่อกระดาษหรือกระดาษ
- (๒๔) อุตสาหกรรมกล่อง ถุง หรือหีบที่ทำด้วยกระดาษ
- (๒๕) อุตสาหกรรมสิ่งของอื่นที่ทำด้วยเยื่อกระดาษหรือกระดาษ
- (๒๖) อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ขั้นพื้นฐาน
- (๒๗) อุตสาหกรรมปุ๋ย
- (๒๘) อุตสาหกรรมยาฆ่าแมลง
- (๒๙) อุตสาหกรรมยางเรซินสังเคราะห์ พลาสติก หรือเส้นใยสังเคราะห์นอกจาก

เส้นใยแก้ว

- (๓๐) อุตสาหกรรมสีทา น้ำมันชักเงา แลคเกอร์ หรือทินเนอร์
- (๓๑) อุตสาหกรรมยา
- (๓๒) อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง สบู่ หรือสิ่งชำระล้าง
- (๓๓) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เคมีอื่น
- (๓๔) อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม
- (๓๕) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมหรือถ่านหิน
- (๓๖) อุตสาหกรรมเหล็กหรือเหล็กกล้า ในขั้นพื้นฐาน
- (๓๗) อุตสาหกรรมโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ในขั้นพื้นฐาน
- (๓๘) อุตสาหกรรมของมีคม เครื่องมือหรือเครื่องใช้ ที่ทำด้วยโลหะ
- (๓๙) อุตสาหกรรมเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งภายในอาคารที่ทำด้วยโลหะทั้งหมด

หรือเป็นส่วนใหญ่

- (๔๐) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะที่เป็นโครงสร้าง
- (๔๑) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะอื่นที่ไม่ใช่โครงสร้าง เครื่องจักร หรือเครื่องอุปกรณ์
- (๔๒) อุตสาหกรรมเครื่องยนต์หรือเครื่องกังหันที่เป็นต้นกำลัง
- (๔๓) อุตสาหกรรมเครื่องจักรที่ใช้ในการเกษตร
- (๔๔) อุตสาหกรรมเครื่องจักรสำหรับงานโลหะหรืองานไม้
- (๔๕) อุตสาหกรรมเครื่องจักรที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมเฉพาะอย่าง
- (๔๖) อุตสาหกรรมเครื่องจักรหรือเครื่องอุปกรณ์อื่นที่ไม่ใช่เครื่องจักรหรือเครื่องอุปกรณ์

เกี่ยวกับไฟฟ้า

- (๔๗) อุตสาหกรรมเครื่องจักรไฟฟ้าหรือเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้ากำลัง
- (๔๘) อุตสาหกรรมเครื่องรับหรือส่งวิทยุ หรือโทรทัศน์ หรืออุปกรณ์สื่อสารหรือเครื่อง

ตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้า

- (๕๙) อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าประจำบ้าน
- (๕๐) อุตสาหกรรมเครื่องอุปกรณ์หรือวัสดุไฟฟ้าอื่น
- (๕๑) อุตสาหกรรมเครื่องจักรสำหรับสำนักงาน
- (๕๒) อุตสาหกรรมเครื่องมือวิชาชีพหรือเครื่องทดลอง หรือเครื่องอุปกรณ์เกี่ยวกับการ

ตรวจสอบหรือการควบคุมทางวิทยาศาสตร์

- (๕๓) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใช้ในการถ่ายภาพ การฉายหรือการขยายภาพ
- (๕๔) อุตสาหกรรมนาฬิกา
- (๕๕) อุตสาหกรรมการต่อเรือ การซ่อมเรือ หรือการแปรสภาพเรือ
- (๕๖) อุตสาหกรรมรถยนต์
- (๕๗) อุตสาหกรรมจักรยานยนต์หรือรถจักรยาน
- (๕๘) อุตสาหกรรมยานพาหนะที่ใช้ราง
- (๕๙) อุตสาหกรรมอากาศยาน
- (๖๐) อุตสาหกรรมเครื่องอุปกรณ์ขนส่งอื่น
- (๖๑) อุตสาหกรรมการฟอกหรือการแต่งสำเร็จซึ่งหนังสัตว์
- (๖๒) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์หรือหนังเทียม
- (๖๓) อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายที่ทำจากหนังสัตว์หรือหนังเทียม
- (๖๔) อุตสาหกรรมยางนอกหรือยางในของยานพาหนะ
- (๖๕) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยาง
- (๖๖) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก
- (๖๗) อุตสาหกรรมเลื่อยไม้หรือการไสไม้ หรือการประดิษฐ์วัสดุก่อสร้างที่ทำด้วยไม้

(๖๘) อุตสาหกรรมกล่อง หีบ ถัง หรือภาชนะอื่น ที่ทำด้วยไม้ ไม้ไผ่ หรือหวาย

(๖๙) อุตสาหกรรมเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งภายในอาคารที่ทำด้วยไม้ทั้งหมด

หรือเป็นส่วนใหญ่

(๗๐) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไม้อื่น

(๗๑) อุตสาหกรรมการพิมพ์

(๗๒) อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา

(๗๓) อุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างที่ทำจากดินทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่

(๗๔) อุตสาหกรรมแก้วหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๗๕) อุตสาหกรรมซีเมนต์ ปูนขาว หรือปูนปลาสเตอร์

(๗๖) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะอื่น

(๗๗) อุตสาหกรรมเพชรหรือพลอย หรือเครื่องเงิน ทอง ทองคำขาว หรือนาก

(๗๘) อุตสาหกรรมเครื่องดนตรี

(๗๙) อุตสาหกรรมเครื่องกีฬา

(๘๐) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า

(๘๑) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายก๊าซโดยใช้ระบบท่อส่ง

(๘๒) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายน้ำประปา

(๘๓) อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายไอน้ำหรือน้ำร้อนโดยใช้ระบบท่อส่ง

(๘๔) อุตสาหกรรมการบรรจุสินค้าในภาชนะโดยไม่มีการผลิตสินค้า

(๘๕) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการโรงแรม หรือสถานที่พักแรม

(๘๖) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการสวนสนุก

(๘๗) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการสถานพยาบาล

(๘๘) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการศูนย์เอกซเรย์

(๘๙) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการสถานบริการร่างกาย

(๙๐) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการด้านการศึกษาและการกีฬา

(๙๑) อุตสาหกรรมการบันทึก ล้างอัด หรือขยายภาพ หรือการบันทึกเสียง

(๙๒) อุตสาหกรรมการอบพืชหรือเมล็ดพืช การเก็บรักษาพืช หรือเมล็ดพืช หรือ

การกะเทาะเมล็ดพืชและเปลือกเมล็ดพืช

(๙๓) อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ หรือการเพาะปลูก

(๙๔) อุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่ แแต่งแร่ หรือถลุงแร่

(๙๕) อุตสาหกรรมการปรับคุณภาพของเสีย

(๙๖) อุตสาหกรรมการซักรีด ซักฟอก รีด อัดหรือย้อมผ้า เครื่องนุ่งห่ม พรหม หรือ

ขนสัตว์

- (๙๗) อุตสาหกรรมการซ่อมผลิตภัณฑ์ที่มีได้ระบุการซ่อมไว้ในลำดับกิจการอุตสาหกรรม
ใด
- (๙๘) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการวิเคราะห์ หรือวิจัยทางวิทยาศาสตร์
- (๙๙) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการการบริหารของนิคมอุตสาหกรรมของเอกชน

+-----+

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากตามกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔
ได้กำหนดให้เครื่องจักรตามบัญชี ๑ ทำกฎกระทรวงดังกล่าว ที่ใช้อยู่ในกิจการอุตสาหกรรม
ตามบัญชี ๒ เท่านั้นที่สามารถจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้ ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งเป็น
ผู้ผลิตหรือจัดหาเครื่องจักรดังกล่าวมาเพื่อจำหน่าย และผู้ประกอบการซึ่งมีเครื่องจักร
ดังกล่าวแต่อยู่ระหว่างรอการติดตั้ง กำลังติดตั้ง หรือติดตั้งแล้วแต่ยังมิได้ใช้งาน ไม่สามารถนำ
เครื่องจักรนั้นไปจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้ สมควรแก้ไขกฎกระทรวงดังกล่าวเพื่อให้ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรม สามารถนำเครื่องจักรนั้นไปจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ได้ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมมีเงินทุนสามารถดำเนินกิจการเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[รก.๒๕๓๒/๒๘/๕พ./๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒]

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๘)
ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร
พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐๐) ถึง (๑๐๗) ของบัญชี ๒ กิจการอุตสาหกรรมท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔

- "(๑๐๐) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการสื่อสารโทรคมนาคม
(๑๐๑) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการให้บริการชุมชนเชิงพาณิชย์
(๑๐๒) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการขนส่งทางท่อ
(๑๐๓) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับกิจการขนถ่ายและคลังสินค้า
(๑๐๔) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการให้บริการขนส่งที่ขับเคลื่อนบนรางหรือเคเบิล
(๑๐๕) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการตรวจสอบ วิเคราะห์และวิจัยเพื่อการพัฒนาวิทยาการ สำหรับแก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อม
(๑๐๖) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการตรวจสอบ วิเคราะห์และวิจัยเพื่อการพัฒนาวิทยาการ ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม
(๑๐๗) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการตรวจสอบ วิเคราะห์และวิจัยเพื่อการพัฒนามาตรฐานสินค้า"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ไตรรงค์ สุวรรณคีรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีกิจการอุตสาหกรรมอีกหลายกิจการที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมสามารถจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักรที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมดังกล่าว

และนำไปจำหน่ายต่อสถาบันการเงินได้ อันจะทำให้เกิดผลดีในการช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลน
เงินทุน สมควรกำหนดกิจการอุตสาหกรรมที่มีเครื่องจักรสำหรับใช้ในกิจการอุตสาหกรรมดังกล่าว
เพิ่มขึ้น เพื่อให้เจ้าของเครื่องจักรดังกล่าวสามารถจดทะเบียนกรรมสิทธิ์เครื่องจักรและจำหน่าย
เครื่องจักรนั้นได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[ร.ก.๒๕๓๘/๓๐ก/๒๘/๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๘]

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายนิพนธ์ แยมประยูร เกิดเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2509 สำเร็จการศึกษาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2535 และปริญญามหาบัณฑิต คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เมื่อปี 2542

สำเร็จนิติศาสตร์บัณฑิต (ภาคบัณฑิต) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี 2545 และเนติบัณฑิตไทย เมื่อปี 2547

ศึกษาหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2547

ปัจจุบันทำงานที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ฝ่ายปรับโครงสร้างหนี้ 3 สายงานปรับโครงสร้างหนี้